

Komisja Europejska

OZNAKOWANIE CE WYROBÓW BUDOWLANYCH
KROK PO KROKU

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie	3
1.1. Dlaczego oznakowanie CE jest potrzebne?	5
1.2. Kiedy oznakowanie CE jest obowiązkowe w odniesieniu do danego wyrobu?	5
1.2.1. Obowiązkowe oznakowanie CE (procedura CEN)	5
1.2.2. Nieobowiązkowe oznakowanie CE (procedura EOTA)	6
1.2.3. Wyroby zwolnione z wymogu w zakresie oznakowania CE	7

2. Zadania producenta	8
2.1. Proces produkcji	8
2.1.1. Zasadnicze charakterystyki	8
2.1.2. Systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych	9
2.1.3. Właściwości użytkowe nieustalone	10
2.1.4. Wymogi dodatkowe przy stosowaniu procedury EOTA	10
2.1.5. Procedury uproszczone	10
2.1.6. Dokumenty referencyjne	11
2.1.7. Niepowtarzalny kod identyfikacyjny	12
2.2. Kiedy należy rozpocząć nową ocenę?	12
2.2.1. Nowe wyroby	12
2.2.2. Zmiany w produkcji	12
2.3. Dokumenty dostarczane klientom	13
2.3.1. Deklaracja właściwości użytkowych	13
2.3.2. Oznakowanie CE	17
2.3.3. Instrukcje obsługi i informacje na temat bezpieczeństwa	20
2.3.4. Informacje dotyczące rozporządzenia REACH	20

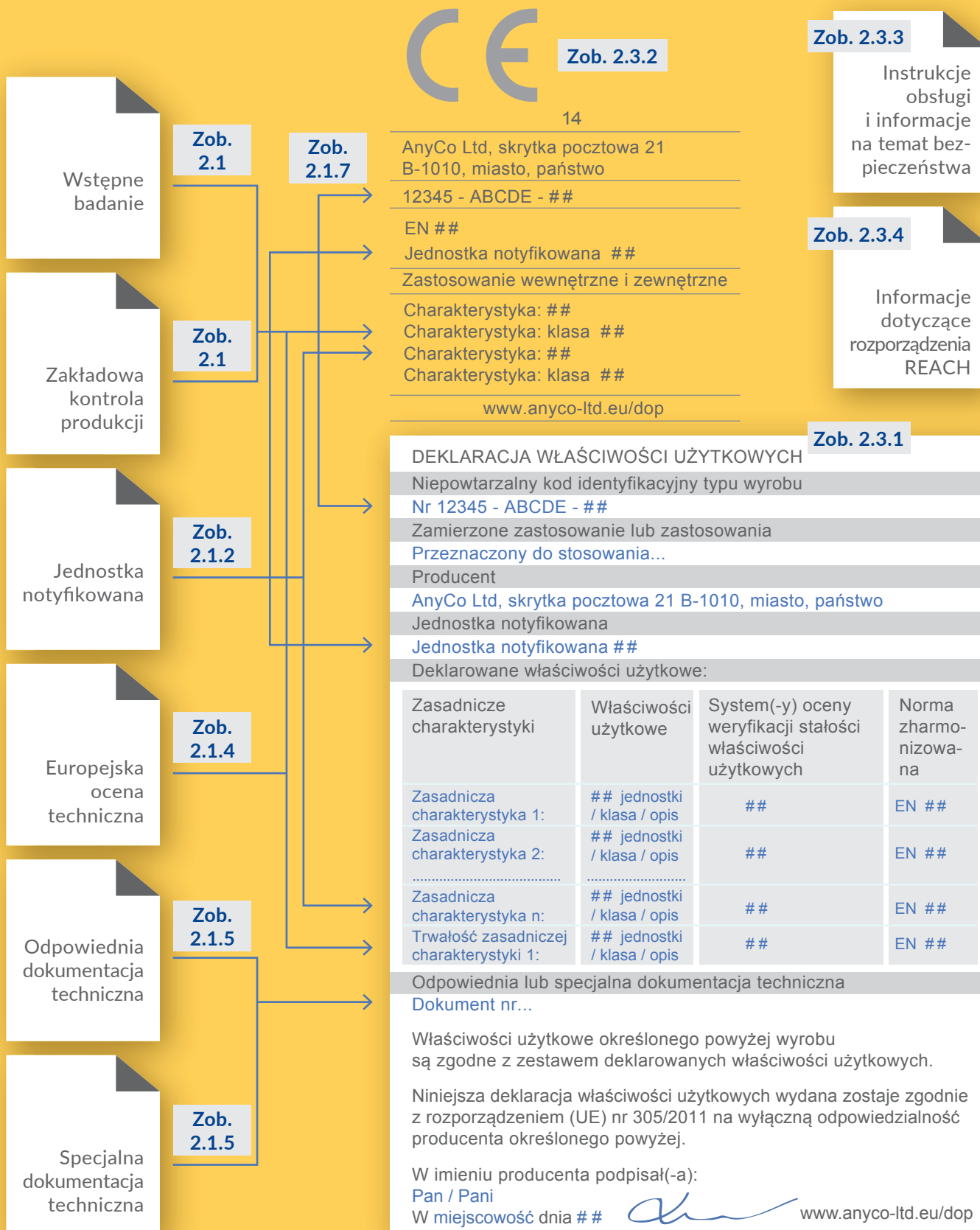
3. Lista kontrolna producentów	21
---------------------------------------	-----------

Linki i skróty	24
-----------------------	-----------

1. WPROWADZENIE

Jeżeli czytają Państwo niniejszą broszurę, najprawdopodobniej są Państwo zainteresowani wprowadzeniem do obrotu wyrobów budowlanych w UE. W niniejszym przewodniku wyjaśnia się czynności, które należy podjąć w celu oznakowania CE nowego wyrobu budowlanego. Wyjaśniono w nim także sposób postępowania w przypadku zmiany wyrobu (jego procesów, surowców, badań itd.): powoduje ona konieczność weryfikacji wymaganych dokumentów. Zasady dotyczące oznakowania CE uległy zmianie od dnia 1 lipca 2013 r. i być może są Państwo zobowiązani do aktualizacji oznakowania CE swoich wyrobów, dlatego niniejsza broszura może okazać się dla Państwa przydatna.

Na rysunku przedstawiającym etykietę CE i deklarację właściwości użytkowych wskazano, gdzie w niniejszym przewodniku można znaleźć objaśnienie poszczególnych sekcji oraz w jaki sposób etykieta i deklaracja są powiązane.

1.1. Dlaczego oznakowanie CE jest potrzebne?

Wartość dodaną oznakowania CE stanowi fakt, że wszystkie państwa UE muszą zezwolić na sprzedaż wyrobów budowlanych noszących oznakowanie CE. Oznacza to, że organy publiczne nie mogą domagać się jakichkolwiek dodatkowych oznaczeń ani certyfikatów, a tym bardziej dodatkowych badań. W związku z tym producenci lub dystrybutorzy ich wyrobów mogą handlować danym wyrobem w dowolnym państwie na europejskim rynku wewnętrznym w oparciu o tę samą dokumentację. Także dzięki deklaracji właściwości użytkowych klienci i użytkownicy ostateczni będą mogli sprawdzić właściwości użytkowe wyrobu i porównać je z właściwościami innych wyrobów w ramach tego samego podejścia technicznego.

Gdy producent umieszcza oznakowanie CE na danym wyrobie, oznacza to, że gwarantuje on, iż właściwości użytkowe sprzedawanego przez niego wyrobu są takie same jak zadeklarowane oraz że uzyskano je stosując właściwą europejską specyfikację techniczną (**zob. 1.2**).

Oznakowanie CE zawiera określone podstawowe informacje na temat wyrobu oraz odesłanie do innych dodatkowych dokumentów, które także zawierają istotne informacje. W niniejszej broszurze opisano sposób sporządzania tych dokumentów oraz przedstawiono kilka przykładów.

1.2. Kiedy oznakowanie CE jest obowiązkowe w odniesieniu do danego wyrobu?

Oznakowanie CE jest obowiązkowe w odniesieniu do większości wyrobów budowlanych, aby można je było sprzedawać na europejskim rynku wewnętrznym. W przypadku pozostałych wyrobów oznakowanie nie jest obowiązkowe, ale jest możliwe przy zachowaniu zgodności z pewnymi zasadami:

1.2.1. Obowiązkowe oznakowanie CE (procedura CEN)

Aby dowiedzieć się, czy oznakowanie CE w odniesieniu do danego wyrobu jest obowiązkowe, w pierwszej kolejności należy przejrzeć [Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej](#)¹ i wyszukać ostatnią aktualizację publikacji tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych. Znajduje się tam tabela podobna do przedstawionej poniżej:

Europejski organ normalizacyjny ⁽¹⁾	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data dostępności normy jako normy zharmonizowanej	Końcowa data okresu przejściowego Uwaga 4
CEN	PN-EN 295-1:2013 Systemy rur kamionkowych w sieci drenażowej i kanalizacyjnej - Część 1: Wymagania dotyczące rur, kształtek i połączeń	PN-EN 295-10:2005	1.11.2013	1.11.2014

Wykaz może zawierać dwa rodzaje odniesień: do nowych norm zharmonizowanych i norm zmienionych. W przypadku nowych norm pole „odniesienie do normy zastąpionej” pozostaje puste. Jeżeli dany wyrób objęty jest zakresem jednej z tych norm, oznakowanie CE jest dobrowolne w okresie przejściowym i obowiązkowe od zakończenia tego okresu.

Następnie należy sprawdzić dany wyrób w odniesieniu do tytułów dostępnych norm, aby upewnić się, czy wyrób ten jest objęty zakresem jednej z nich.

PRZYKŁAD: płytki podłogowe objęte są normą zharmonizowaną, gdy stosuje się je na podłogi, jednakże nie są objęte normą, gdy są wykorzystywane na parapecie okiennym.

Można skorzystać z [wyszukiwarki na stronach internetowych Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego \(CEN\)](#)^{II} w celu wyszukania zakresu norm.

Wyroby objęte zakresem stosowania norm (pierwszy rozdział norm) należy oznakować CE zgodnie z datami przedstawionymi w tabeli.

Jeżeli pole „odniesienie do normy zastąpionej” nie jest puste, oznakowanie CE wyrobów objętych normami zharmonizowanymi jest nadal obowiązkowe. W okresie przejściowym można wybrać dowolną wersję, zastąpioną lub nową, ale po dacie zakończenia okresu przejściowego można korzystać jedynie z wersji zmienionej. Umożliwia to przystosowanie się – na ogół w ciągu roku – do wszelkich zmian w ocenie danego wyrobu lub deklaracji właściwości użytkowych.

Informacje dotyczące oznakowania CE zawarto w załączniku ZA do normy.

1.2.2. Nieobowiązkowe oznakowanie CE (procedura EOTA^{III})

Jeżeli wyrób, który zamierza się sprzedać, nie jest objęty zakresem żadnej normy zharmonizowanej, można dobrowolnie oznakować CE. W pierwszej kolejności należy sprawdzić, czy wyrób objęty jest jednym z istniejących europejskich dokumentów oceny¹. Można sprawdzić wykaz umieszczony na stronach internetowych Komisji Europejskiej w obszarze zwanym **NANDO**^{IV} (Organizacje Notyfikowane i Wyznaczone w ramach Nowego Podejścia). Istnieje specjalna strona, na której znajduje się [wykaz europejskich dokumentów oceny](#)^V.

Zawartość dokumentu, w tym zakres, można również przejrzeć poprzez [obszar publikacji na stronach internetowych EOTA](#)^{VI}. Jeżeli dany wyrób objęty jest zakresem jednego z wymienionych dokumentów, można zwrócić się do jednostki ds. oceny technicznej z [oficjalnego rejestru jednostek ds. oceny technicznej](#)^{VII} o ocenę tego wyrobu w celu oznakowania go CE.

Jeżeli dany wyrób i zamierzone zastosowanie lub zastosowania nie są objęte zakresem żadnego z europejskich dokumentów oceny, można zwrócić się do jednostki ds. oceny technicznej o sporządzenie europejskiego dokumentu oceny. Taki proces trwałby dłużej niż w przypadku istnienia europejskiego dokumentu oceny w odniesieniu do danego wyrobu.

Procedura EOTA ma dwa podobne etapy co procedura CEN:

- sporządzenie europejskiego dokumentu oceny;
- ocena przeprowadzana przez jednostki ds. oceny technicznej.

Oba etapy objaśniono w niniejszym przewodniku.

1 ETA – europejska ocena techniczna (w dyrektywie 89/106/EWG taki sam skrót zastosowano na „europejskie zatwierdzenie techniczne”, obecnie zwane europejską aprobatą techniczną).

1.2.3. Wyroby zwolnione z wymogu w zakresie oznakowania CE

W niektórych przypadkach, nawet jeżeli wyrób i zamierzone zastosowanie objęte są zakresem normy zharmonizowanej, producent nie jest zobowiązany do oznakowania CE swojego wyrobu.

Wyjątkiem są przypadki, w których wyrób jest **produkowany jednostkowo lub na zamówienie dla danego zastosowania** lub w których produkcja wyrobu musi przebiegać **w sposób tradycyjny w celu zagwarantowania ochrony obiektów budowlanych urzędowo chronionych** (obiekty dziedzictwa / obiekty historyczne itd.).

W przypadku zamiaru skorzystania z jednego z tych wyjątków należy upewnić się, że wyjątki te mają na pewno zastosowanie do danego wyrobu, gdyż w przeciwnym razie mogą wystąpić problemy z organami nadzoru rynku. W razie pytań dotyczących danych wyrobów należy skontaktować się z **punktem kontaktowym ds. wyrobów** w państwie, w którym zamierza się sprzedawać te wyroby.

2. ZADANIA PRODUCENTA

Oznakowanie CE nie obejmuje jedynie dołączenia etykiety do danego wyrobu – producenci muszą wykonać wiele zadań w celu zakończenia procesu oznakowania CE. Niniejszy rozdział zawiera szczegółowe informacje na temat sposobu radzenia sobie z tymi zadaniami.

Przed rozpoczęciem i w trakcie całego procesu potrzebne będą następujące dokumenty:

- (w przypadku procedury CEN) **norma zharmonizowana lub normy zharmonizowane** mające zastosowanie do danego wyrobu. Można je nabyć je w danym języku za pośrednictwem organu normalizacyjnego w danym państwie członkowskim. **Wykaz krajowych jednostek normalizacyjnych w Europie**^{VIII} jest dostępny na **stronach internetowych CEN**^{IX}. Norma zharmonizowana zawiera niekiedy odniesienia do innych norm (metod badań, tabelarycznych wartości itd.), które mogą być istotne;
- (w przypadku procedury EOTA) **europejski dokument oceny lub europejskie dokumenty oceny** mające zastosowanie do danego wyrobu. Dokumenty te można pobrać z **obszaru publikacji na stronach internetowych EOTA**^X. Europejski dokument oceny zawiera niekiedy odniesienia do norm, które mogą być istotne.

2.1. Proces produkcji

W ramach swoich wewnętrznych procedur dotyczących jakości i niekiedy we współpracy z zewnętrznymi laboratoriami lub usługodawcami producent jest odpowiedzialny za ocenę właściwości użytkowych wyrobu i wprowadzenie zakładowej kontroli produkcji. Wyniki oceny i zakładowa kontrola produkcji pozwalają sprawdzić, czy z upływem czasu właściwości użytkowe nie ulegają zmianie. Terminem prawnym opisującym ten proces jest „**system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych**” (AVCP²), a strona trzecia lub strony trzecie prowadzące weryfikację zwane są **jednostkami notyfikowanymi**.

2.1.1. Zasadnicze charakterystyki

Ocenę wyrobu przeprowadza się poprzez określenie wartości wykazu charakterystyk zwanych **zasadniczymi charakterystykami**. Pełny wykaz znajduje się w załączniku ZA do norm zharmonizowanych i w europejskim dokumencie oceny. Wykaz może zawierać różne charakterystyki dla każdego zamierzonego zastosowania, a w przypadku gdy dany wyrób posiada więcej niż jedno zamierzone zastosowanie, wykaz powinien obejmować charakterystyki powiązane z każdym zastosowaniem. Wykaz obejmuje także system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych dla każdej zasadniczej charakterystyki. W zależności od systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych może zaistnieć potrzeba skorzystania z jednej jednostki notyfikowanej lub z kilku jednostek notyfikowanych w celu wykonania zadań związanych z oceną.

2 W dyrektywie 89/106/EWG system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określono jako (AoC, tj. system oceny zgodności).

2.1.2. Systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych

Gdy tylko producent określił wykaz zasadniczych charakterystyk odpowiednich dla danego wyrobu, konieczne jest sprawdzenie procedur, które należy przeprowadzić, aby zadeklarować właściwości użytkowe każdej zasadniczej charakterystyki, takie jak metody badań, tabelaryczne wartości itd. Zastosowanie tych procedur do badania próbek jest obowiązkowe. Należy także zdefiniować swoją szczegółową zakładową kontrolę produkcji.

System oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych mający zastosowanie do każdej zasadniczej charakterystyki w niektórych przypadkach będzie wymagał, aby jednostka notyfikowana wykonała pewne dodatkowe zadania. Poniższa tabela zawiera zadania, które producent i jednostki notyfikowane muszą wykonać w zależności od systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

System oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych	1+	1	2+	3	4
Zakładowa kontrola produkcji					
Dalsze badanie próbek pobranych przez producenta					
Ocena właściwości użytkowych					
Wstępna inspekcja (zakładu produkcyjnego i ZKP)					
Wstępna inspekcja (zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji)					
Audyt – badanie próbek pobranych przez jednostkę notyfikowaną					

Producent Jednostka notyfikowana

Jeżeli wszystkie charakterystyki objęte są systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych 4, producent nie musi zawierać umowy z jednostką notyfikowaną. W przypadku gdy charakterystyki objęte są systemem 3, dany wyrób musi zostać zbadany przez jednostkę notyfikowaną (w tym przypadku notyfikowane laboratorium), która może być różna dla każdej zasadniczej charakterystyki. Jeżeli charakterystyki objęte są systemem 1, 1+ lub 2+, jednostka notyfikowana będzie współpracować z producentem w trakcie oceny i wykona pewne zadania w jego zakładzie produkcyjnym, tak więc najlepszym rozwiązaniem jest zazwyczaj zatrudnienie tylko jednej jednostki notyfikowanej do wykonania wszystkich zadań.

PRZYKŁAD: jedną z ważnych zasadniczych charakterystyk niektórych wyrobów konstrukcyjnych jest ich wytrzymałość na ściskanie. Można ją znaleźć w wykazie zasadniczych charakterystyk w załączniku ZA do normy zharmonizowanej. Dla zasadniczej charakterystyki tych wyrobów wybrano system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych 2+. Oznacza to, że producenci wyrobu muszą przeprowadzić wstępne badanie wyrobu, wprowadzić zakładową kontrolę produkcji oraz zbadać wyrób zgodnie ze swoim systemem jakości. Producenci są także zobowiązani do zatrudnienia jednostki notyfikowanej w celu przeprowadzenia wstępnej inspekcji (w tym kontroli zakładu i zakładowej kontroli produkcji) oraz okresowej oceny zakładowej kontroli produkcji.

Na stronach internetowych NANDO znajduje się **oficjalny rejestr jednostek notyfikowanych**^{XI}, które państwa członkowskie notyfikowały w celu wykonywania zadań strony trzeciej. Można korzystać z jednej jednostki notyfikowanej lub z kilku jednostek notyfikowanych z dowolnego państwa.

2.1.3. Właściwości użytkowe nieustalone

Państwa członkowskie mają różne wymagania dotyczące zasadniczych charakterystyk wyrobów stosowanych w każdym państwie. Więcej informacji znajdziesz poprzez wykaz punktów kontaktowych ds. wyrobów w państwach członkowskich, w których dany wyrób będzie sprzedawany. Informacje te należy uwzględnić przy podejmowaniu decyzji które zasadnicze charakterystyki deklarować.

Można również uznać, że niektóre zasadnicze charakterystyki nie są istotne w odniesieniu do danego wyrobu, jeżeli nie są wymagane przez klientów.

W obu przypadkach, gdy podjęto decyzję o niedeklarowaniu określonych charakterystyk, należy napisać „właściwości użytkowe nieustalone”, stosując skrót „NPD”.

Zastosowanie „NPD” jest możliwe pod pewnymi warunkami:

- W odniesieniu do wyrobów przechodzących procedurę CEN konieczne jest zadeklarowanie właściwości użytkowych co najmniej jednej z zasadniczych charakterystyk; (?)
- w odniesieniu do pewnych zasadniczych charakterystyk zadeklarowanie NPD może być zabronione. Więcej informacji znajduje się w załączniku ZA do normy zharmonizowanej.

2.1.4. Wymogi dodatkowe przy stosowaniu procedury EOTA

Przy stosowaniu tej procedury w pierwszej kolejności należy skontaktować się z jednostką ds. oceny technicznej, która następnie wykona zadania zgodnie z europejskim dokumentem oceny. Jednostka ds. oceny technicznej wyda dokument zwany europejską oceną techniczną, który będzie niezbędny podczas dalszych czynności.

2.1.5. Procedury uproszczone

W przypadku niektórych zasadniczych charakterystyk przeprowadzenie oceny nie będzie konieczne, ponieważ na poziomie europejskim akceptuje się wartość ogólną lub deklarację. W tym przypadku Komisja Europejska publikuje akt prawny zawierający odpowiednie informacje. Aby jednak skorzystać z tej możliwości, konieczne jest sporządzenie dokumentu wyjaśniającego, że dany wyrób objęty jest tym aktem prawnym. Dokument ten oficjalnie określany jest mianem „odpowiedniej dokumentacji technicznej”. Jeżeli zasadnicze charakterystyki objęte są systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych 1 lub 1+, jednostka notyfikowana musi zweryfikować ten dokument.

PRZYKŁAD: producenci blach stalowych powlekanych poliestrem, stosowanych jednowarstwowo (bez izolacji z tyłu) mogą korzystać z **decyzji Komisji**^{XII} oraz mogą zadeklarować, że klasą reakcji na ogień jest klasa A1 bez przeprowadzania jakiegokolwiek oceny. Zgodnie z treścią decyzji ma to zastosowanie tylko wtedy, gdy grubość nominalna blachy stalowej o metalicznej powłoce wynosi od 0,4 do 1,5 mm. Tak więc, jeżeli wyrób spełnia ten warunek, producent musi jedynie sporządzić dokument (odpowiednią dokumentację techniczną), zawierający odniesienie prawne do decyzji Komisji oraz wyniki pomiaru grubości wyrobu o wartości mieszczącej się w określonych granicach.

Innym rozwiązaniem dostępnym w celu uproszczenia oceny wyrobu jest możliwość wspólnego przeprowadzenia badania wyrobu z innymi producentami. Aby skorzystać ze **wspólnych** ocen, konieczne byłoby sporządzenie dodatkowej „**odpowiedniej dokumentacji technicznej**”, która zawierałaby:

- wyniki badań uzyskane przez innego producenta;
- zgodę innego producenta na wykorzystanie tych wyników;
- dokumentację potwierdzającą, że obaj producenci stosują tożsame procesy i surowce.

Jeżeli wyrób danego producenta jest systemem składającym się ze składników, montowanych lub produkowanych przez tego producenta, a niektóre z zasadniczych charakterystyk składnika zostały już ocenione przez jego producenta, można wykorzystać wyniki badań uzyskane przez jego dostawcę. Wspomniana procedura określana jest mianem **kaskadowania**; żeby z niej skorzystać, konieczne byłoby także sporządzenie „**odpowiedniej dokumentacji technicznej**”, która zawierałaby:

- wyniki badań uzyskane przez dostawcę systemu;
- zgodę innego producenta na wykorzystanie tych wyników;
- dokumentację potwierdzającą, że można stosować ocenę składnika lub całego systemu. Obejmuje to także kwestię zamontowania systemu zgodnie z instrukcjami.

2.1.6. Dokumenty referencyjne

Po etapie oceny zasadniczych charakterystyk wymagane jest posiadanie następujących dokumentów:

- wstępnego badania wyrobu zawierającego wykaz zasadniczych charakterystyk oraz wyniki oceny (wyniki badania, tabelaryczne wartości itd.);
- europejskiej oceny technicznej (tylko w przypadku procedury EOTA, zastępującej inne wstępne badanie);
- udokumentowanej procedury zakładowej kontroli produkcji;
- certyfikat lub certyfikaty od jednostki notyfikowanej lub jednostek notyfikowanych, o ile jest to wymagane;
- w razie potrzeby odpowiedniej dokumentacji technicznej.
- specjalnej dokumentacji technicznej w razie potrzeby.

Należy archiwizować wszystkie wymienione dokumenty. Dokumentów tych mogą wymagać organy nadzoru rynku.

2.1.7. Niepowtarzalny kod identyfikacyjny

Po zakończeniu oceny należy przypisać kod swojemu wyrobowi. Nazwa tego kodu brzmi „niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu” i jest on powiązany z rodzajem produkowanego wyrobu oraz właściwościami użytkowymi jego zasadniczych charakterystyk. Podczas opracowywania nowego wyrobu należy przypisać mu nowy niepowtarzalny kod identyfikacyjny, a w przypadku zmiany właściwości użytkowych wyrobu należy zmienić także kod.

PRZYKŁAD: można wybrać kod składający się z nazwy handlowej wyrobu, kodu wewnętrznego związanego z procesem produkcji oraz daty przeprowadzenia oceny wyrobu:

DowolnyWyrób-123.ABC-2014.07.17

Takie połączenie pozwoli na sklasyfikowanie i zaktualizowanie typów wyrobów w łatwy sposób.

2.2. Kiedy należy rozpocząć nową ocenę?

2.2.1. Nowe wyroby

Każdorazowe opracowanie nowego wyrobu będzie wymagało powtórzenia wszystkich zadań, w tym, w razie potrzeby, zawarcia umowy z jednostką notyfikowaną i jednostką ds. oceny technicznej.

2.2.2. Zmiany w produkcji

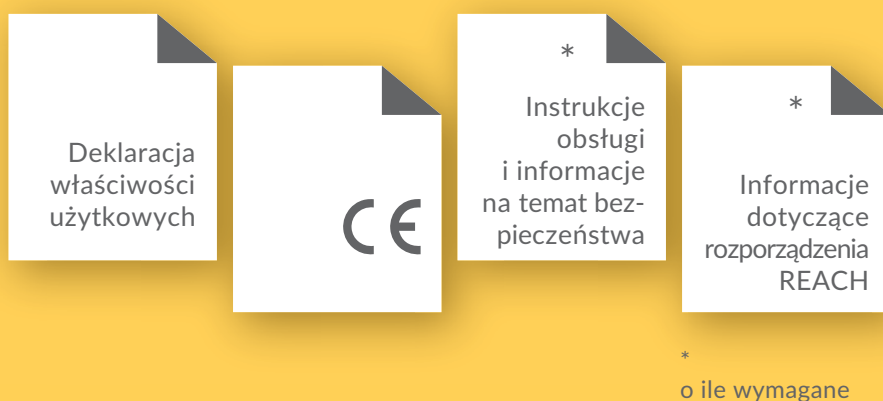
Jeżeli dokonuje się zmian lub dostosowań w swojej produkcji lub jeżeli zakładowa kontrola produkcji wykaże takie zmiany w produkcji, konieczne jest sprawdzenie, czy właściwości użytkowe wyrobu dla wszystkich zadeklarowanych zasadniczych charakterystyk nie uległy zmianie. W przypadku wystąpienia zmiany należy przystosować swoją produkcję w celu przywrócenia zadeklarowanych właściwości użytkowych albo można ponownie wykonać wszystkie zadania związane z oceną i weryfikacją stałości właściwości użytkowych (w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk, które uległy zmianie). Należy zdawać sobie sprawę, że jeżeli charakterystykę zadeklarowano w systemie oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych 1, 1+ lub 3, konieczne będzie również zawarcie umowy z jednostką notyfikowaną do wykonania odpowiednich zadań. W przypadku procedury EOTA zmiany właściwości użytkowych będą dotyczyły nie tylko jednostek notyfikowanych, ale także jednostki ds. oceny technicznej, ponieważ wymagana jest nowa europejska ocena techniczna.

W obu przypadkach, tj. opracowania nowego wyrobu i zmiany deklarowanych właściwości użytkowych, konieczne będzie sporządzenie lub zaktualizowanie odpowiednich dokumentów referencyjnych. Należy także zaktualizować dokumenty dostarczane klientom.

2.3. Dokumenty dostarczane klientom

Obecnie, mając przygotowane wszystkie informacje, należy sporządzić następujące dokumenty:

- deklarację właściwości użytkowych wyrobu;
- oznakowanie CE i informacje towarzyszące wyrobowi;
- instrukcje obsługi i informacje na temat bezpieczeństwa;
- informacje dotyczące REACH (zob. 2.3.4).

2.3.1. Deklaracja właściwości użytkowych

Pierwszym dokumentem, który należy sporządzić, korzystając z zebranych informacji, jest deklaracja właściwości użytkowych. Deklaracja stanowi najważniejszy dokument potwierdzający oznakowanie CE, ponieważ zawiera pełne informacje na temat producenta, wyrobu i jego właściwości użytkowych. Oznakowanie CE będzie jedynie streszczeniem informacji zawartych w deklaracji właściwości użytkowych.

Opracowując własny format deklaracji właściwości użytkowych wyrobów, należy przestrzegać instrukcji opublikowanych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej: [Rozporządzenie delegowane zmieniające załącznik III do rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych^{XIII}](#).

W poniższej tabeli opisano każdy punkt, który należy uzupełnić w deklaracji właściwości użytkowych, oraz zawarto pewne dodatkowe wyjaśnienia pomocne w zrozumieniu informacji, które należy uwzględnić:

DEKLARACJA WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

	Numer deklaracji właściwości użytkowych	Dzięki temu numerowi można będzie sklasyfikować deklarację właściwości użytkowych. Numer może być taki sam jak niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu (2.1.7).
1.	Niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu	<p>Kod ten jest powiązany z deklarowanymi właściwościami użytkowymi wyrobu. Musi on jednoznacznie określać związek między wyrobem a jego właściwościami użytkowymi.</p> <p>Można korzystać z dowolnego kodu uznanego za użyteczny, w tym liczb, liter, dat itd., ale należy zachować ostrożność, aby nie powtórzyć tego samego kodu w odniesieniu do dwóch różnych wyrobów.</p>
2.	Zamierzone zastosowanie lub zastosowania	W tym punkcie należy przedstawić wszystkie zamierzone zastosowania, które przewidziano w odniesieniu do swojego wyrobu (1.2.1 i 1.2.2). Należy skopiować odpowiedni tekst zamieszczony w załączniku ZA do normy zharmonizowanej lub w europejskim dokumencie oceny.
3.	Producent	Należy wskazać nie tylko nazwę swojego przedsiębiorstwa, zastrzeżoną nazwę handlową lub zastrzeżony znak towarowy, ale także swój adres kontaktowy jako producenta. Adres może odnosić się do dowolnego miejsca na świecie.
4.	Upoważniony przedstawiciel	W dokumencie należy wskazać upoważnionego przedstawiciela, jedynie jeżeli producent wyznaczył upoważnionego przedstawiciela (lub pośrednika). W przeciwnym razie można usunąć ten punkt.
5.	System(-y) oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych	System lub systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, jak określono w załączniku ZA do normy zharmonizowanej lub w rozdziale dotyczącym oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w europejskim dokumencie oceny (2.1.2). W przypadku wielu systemów każdy z nich należy zadeklarować i można je wskazać w punkcie 7 (np. w tabeli).
6a.	Norma zharmonizowana (6a lub 6b)	W tym punkcie należy wskazać numer referencyjny normy zharmonizowanej, w tym datę jej wydania zgodnie z Dziennikiem Urzędowym Unii Europejskiej (1.2.1).
	Jednostka notyfikowana lub jednostki notyfikowane	Jeżeli jednostki notyfikowane wykonały zadania związane z oceną i weryfikacją stałości właściwości użytkowych, należy wskazać w tym punkcie ich numery identyfikacyjne (2.1.2).

6b.	Europejski dokument oceny	W tym punkcie należy wskazać numer referencyjny europejskiego dokumentu oceny, w tym datę jego wydania (1.2.2).
	Europejska ocena techniczna	Numer europejskiej oceny technicznej wydanej przez jednostkę ds. oceny technicznej.
	Jednostka ds. oceny technicznej	Nazwa jednostki ds. oceny technicznej, która wydała europejską ocenę techniczną.
	Jednostka notyfikowana lub jednostki notyfikowane	Jeżeli jednostki notyfikowane wykonały zadania związane z oceną i weryfikacją stałości właściwości użytkowych, należy wskazać w tym punkcie ich numery identyfikacyjne (2.1.2).
7.	Deklarowane właściwości użytkowe	<p>Ten punkt stanowi główny element dokumentu i obejmuje deklarowane właściwości użytkowe wyrobu. Należy wskazać pełny wykaz zasadniczych charakterystyk określonych w załączniku ZA do normy zharmonizowanej lub w europejskim dokumencie oceny dla zamierzonych zastosowań wskazanych wcześniej w pkt 2. Zadeklarowanie „NPD” jest możliwe po spełnieniu warunków określonych w pkt 2.1.3.</p> <p>Najlepszym sposobem wypełnienia tego punktu podczas sporządzania deklaracji właściwości użytkowych w wersji papierowej jest wykorzystanie tabeli z wierszami dla każdej zasadniczej charakterystyki i kolumnami dla deklarowanych właściwości użytkowych. W przypadku stosowania różnych systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych należy dodać dodatkowe kolumny.</p>
8.	Odpowiednia dokumentacja techniczna lub specjalna dokumentacja techniczna	Jeżeli ocenę danego wyrobu przeprowadzono zgodnie z procedurą uproszczoną, konieczne będzie wskazanie w tym punkcie odniesienia lub odniesień do specjalnej lub odpowiedniej dokumentacji technicznej, którą opracowano (2.1.5). Dokumenty muszą być przechowywane przez producenta; jedynie odniesienia do tych dokumentów należy wskazać w tym punkcie.
	Link do internetowej kopii deklaracji właściwości użytkowych	Jeżeli kopię deklaracji właściwości użytkowych zamierza się umieścić na stronie internetowej, w tym punkcie można umieścić link do tej kopii.

Puste pola można usunąć. Można także zmienić kolejność dostarczanych informacji lub połączyć punkty, jeżeli takie połączenie ułatwi zrozumienie deklaracji właściwości użytkowych.

Jeżeli produkuje się wiele różnych typów wyrobów, w przypadku których właściwości użytkowe prawie wszystkich zadeklarowanych charakterystyk są takie same, można wskazać różne wersje typu wyrobów w tym samym dokumencie, np. w tabeli. W takim przypadku dla każdej wersji należy wyraźnie wskazać numer deklaracji właściwości użytkowych, kod identyfikacyjny w pkt 1 (o ile nie różni się od numeru deklaracji właściwości użytkowych) oraz deklarowane właściwości użytkowe zawarte w pkt 7. Ma to na celu zapewnienie każdemu odbiorcy wyrobu jasnych i jednoznacznych informacji na temat właściwości użytkowych.

Po uzyskaniu ostatecznej wersji dokumentu należy **przechowywać jego kopię wraz z dokumentami referencyjnymi**. Obowiązek przechowywania ich w aktach obejmuje okres co najmniej dziesięciu lat od momentu ostatniej sprzedaży tego rodzaju wyrobu.

Jeżeli zamierza się sprzedawać swoje wyroby w innych państwach UE, należy pamiętać, aby przetłumaczyć **deklarację właściwości użytkowych na wszystkie języki wymagane przez państwa członkowskie, w których wyrób będzie sprzedawany**.

Przesyłając deklarację wraz z wyrobem albo pocztą lub pocztą elektroniczną, należy zachować dokument końcowy i dołączyć kopię do odpowiedniej dostawy. Najlepszym rozwiązaniem jest jednak umieszczenie deklaracji właściwości użytkowych danych wyrobów na stronach internetowych (zwykle stronach internetowych danego przedsiębiorstwa) w językach wymaganych przez państwa, w których są one sprzedawane. Jeżeli można zagwarantować, że dokument będzie dostępny w niezmiennym stanie przez okres wymaganych dziesięciu lat, a w oznakowaniu CE zamieszcza się odesłanie do dokumentu, nie ma obowiązku przesyłania dokumentu klientom. Jedynym wyjątkiem od tej zasady jest przypadek, gdy klient zażąda deklaracji właściwości użytkowych (ustnie lub na piśmie), ponieważ wówczas wysłanie mu jej jest konieczne, nawet jeżeli jest ona również dostępna na stronach internetowych danego przedsiębiorstwa.

Po umieszczeniu swojej deklaracji właściwości użytkowych na stronach internetowych nie można jej usunąć przez okres dziesięciu lat od momentu ostatniej sprzedaży tego rodzaju wyrobu odpowiadającego tej deklaracji. W przypadku znalezienia błędu w dokumencie lub zmiany właściwości użytkowych należy umieścić nową wersję, zapewniając jednocześnie dostępność starej wersji (2.2.2). Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 157/2014 z dnia 30 października 2013 r. w sprawie warunków udostępniania deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych na stronie internetowej. Instrukcje te można znaleźć w **rozporządzeniu delegowanym w sprawie „e-dostaw”^{XIV}**.

PRZYKŁAD: pewne typowe uproszczenia (**zob. 1**) obejmują: usunięcie numeru deklaracji właściwości użytkowych, ponieważ jest on taki sam jak niepowtarzalny kod identyfikacyjny; usunięcie numerów pozycji; usunięcie upoważnionego przedstawiciela, ponieważ w tym przypadku go nie wyznaczono; usunięcie pkt 6b, ponieważ nie ma on zastosowania do wyrobu; usunięcie punktu dotyczącego odpowiedniej lub specjalnej dokumentacji technicznej, ponieważ nie ma ona zastosowania.

Przydatne jest również przedstawienie deklarowanych właściwości użytkowych, systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych oraz normy zharmonizowanej w różnych kolumnach tabeli, w których podaje się deklarowane wartości.

Uwzględnienie stron internetowych, na których można znaleźć deklarację właściwości użytkowych.

2.3.2. Oznakowanie CE

Na podstawie wypełnionej deklaracji właściwości użytkowych można obecnie opracować etykietę CE. W poniższej tabeli przedstawiono treść informacji towarzyszących etykietę CE oraz pewne dodatkowe wyjaśnienia pomocne w zrozumieniu, które informacje należy uwzględnić:

Symbol CE można znaleźć na [stronach internetowych Komisji Europejskiej dotyczących oznakowania CE^{XV}](#) w różnych formatach.

14

Należy uwzględnić dwie ostatnie cyfry roku, w którym to konkretne oznakowanie CE zostało umieszczone po raz pierwszy. W przypadku zmiany jakiegokolwiek informacji w deklaracji właściwości użytkowych związanej z danym oznakowaniem CE, konieczna będzie również aktualizacja cyfr.

Nazwa i adres

Należy podać nazwę i adres siedziby producenta lub znak identyfikujący pozwalający w łatwy sposób określić nazwę i adres producenta.

Niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu

Niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu umożliwiającą jednoznaczne powiązanie oznakowania CE z deklaracją właściwości użytkowych oraz deklarowanymi właściwościami użytkowymi ([2.1.7](#) oraz [2.3.1](#)).

Numer referencyjny deklaracji właściwości użytkowych

W przypadku gdy niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu jest inny niż numer referencyjny deklaracji właściwości użytkowych, konieczne będzie również podanie tego numeru. Oba numery służą podobnym celom ([2.1.7](#)).

Deklarowane właściwości użytkowe

Oznakowanie CE musi zawierać deklarowane właściwości użytkowe wyrobu, co oznacza, że w tym miejscu trzeba podać deklarowaną wartość zasadniczych charakterystyk, których nie oznaczono jako „NPD”. Z uwagi na brak miejsca na etykiecie można uprościć deklarację, zachowując jednak ostrożność, tak aby znaczenie nie uległo zmianie ([2.1.3](#)).

Odniesienie do zharmonizowanej specyfikacji technicznej

Odniesienie do normy zharmonizowanej lub do europejskiego dokumentu oceny zastosowanego do oceny wyrobu. Nie ma konieczności podawania daty ich wydania, ponieważ informacje te znajdują się już w deklaracji właściwości użytkowych ([1.2.1](#) oraz [1.2.2](#)).

Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej

Ważne jest również podanie numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej, jeżeli odpowiednie zasadnicze charakterystyki podlegają systemowi oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych 1, 1+, 2+ lub 3 ([2.1.2](#)).

Zamierzone zastosowanie lub zastosowania

Należy podać odpowiednie informacje na temat zamierzonego zastosowania lub zastosowań (można je znaleźć w załączniku ZA do odpowiedniej normy zharmonizowanej); muszą one być takie same jak w odpowiednim punkcie deklaracji właściwości użytkowych ([1.2.1](#) oraz [1.2.2](#)).

Strony internetowe, na których można znaleźć deklarację właściwości użytkowych

Jeżeli deklaracja właściwości użytkowych jest dostępna na stronach internetowych, w tym miejscu można podać również adresy stron, na których znajduje się ten dokument ([2.3.1](#)).

Można zmienić układ etykiety CE, kolejność informacji, można pominąć puste punkty lub połączyć informacje, jeżeli takie połączenie sprawia, że dokument będzie bardziej zrozumiały. Nie ma obowiązku stosowania na etykiecie określonego języka, ale producenci zazwyczaj starają się używać jak najmniejszej liczby słów, aby tekst był jak najbardziej zrozumiały, nawet jeżeli sami nie znają języka etykiety.

Pewne ważne decyzje, które należy podjąć w związku z etykietą CE, dotyczą wielkości etykiety, materiału oraz miejsca jej umieszczenia. Oczywiście jest, że musi być ona umieszczona na wyrobie w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter wyrobu, można ją jednak umieścić na opakowaniu, jeżeli istnieje, lub na dokumentach towarzyszących. Przed wyborem danego rozwiązania należy rozważyć cenę etykiety (koszt druku, klej itd.), czy etykieta zostanie usunięta z wyrobu, czy opakowanie może zostać uszkodzone lub może nie dotrzeć do klienta końcowego itd.

PRZYKŁAD: na panelach zwykle umieszcza się oznakowanie CE pojedynczo, drukując informację tuszem w jednym rzędzie na krawędzi wyrobu. Po wbudowaniu wyrobu informacja jest niewidoczna.

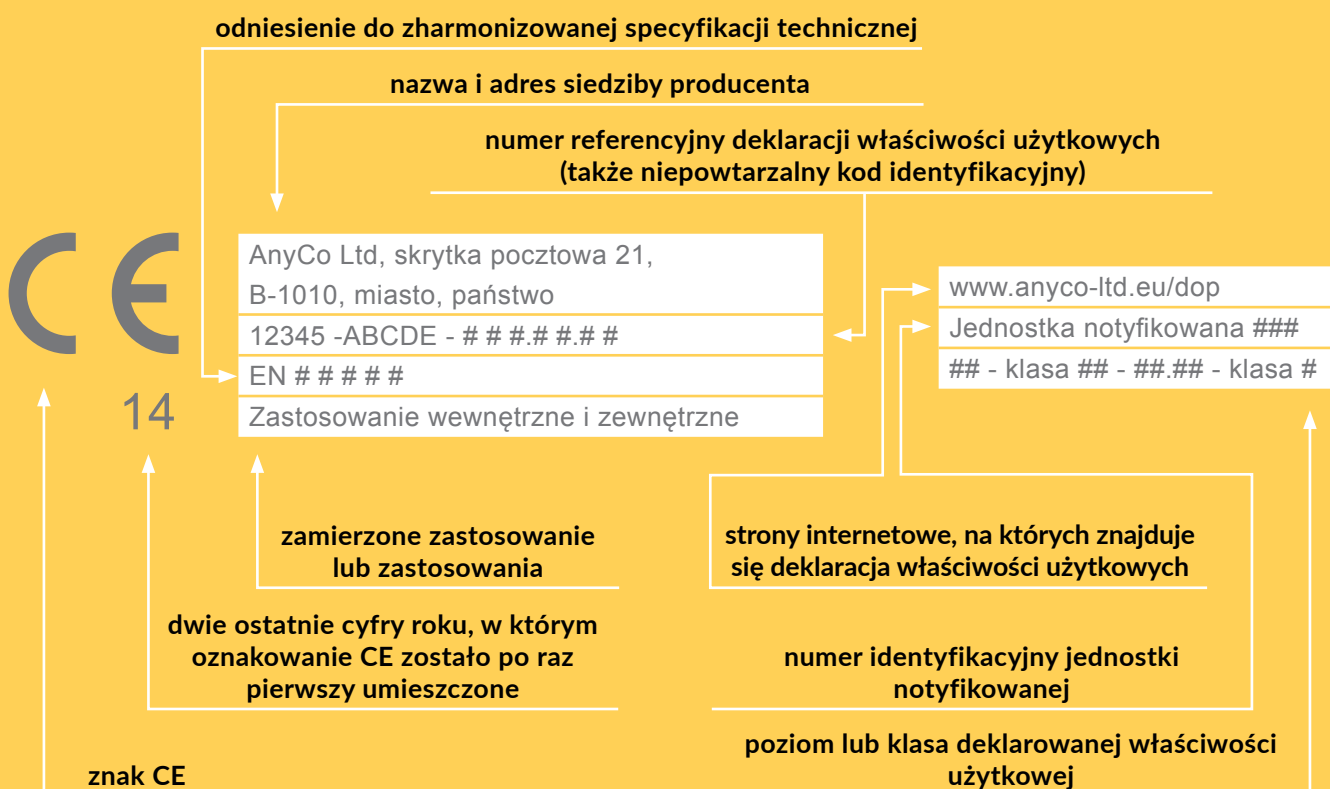
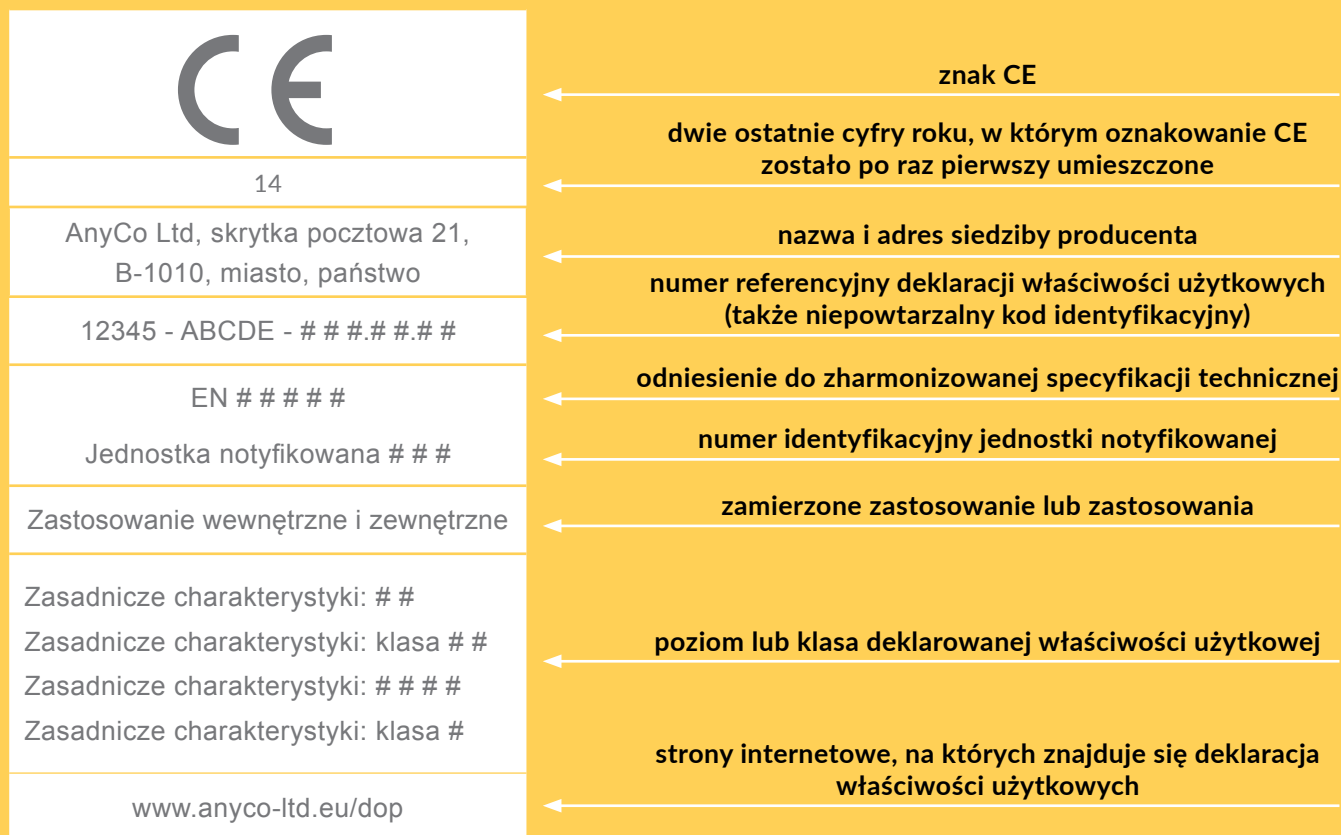
PRZYKŁAD: w przypadku kostki brukowej oznakowanie CE dołącza się do opakowania z uwagi na niską cenę pojedynczej kostki oraz na wzrost ceny w przypadku, gdy konieczne byłoby drukowanie etykiety na każdej kostce.

PRZYKŁAD: kruszywa luzem są zwykle znakowane CE w dokumentach towarzyszących, wraz z zamówieniem przekazanym przez producenta.

PRZYKŁAD: zaprawy i cementy sprzedawane w workach są zwykle znakowane CE poprzez nadruk na worku.

PRZYKŁAD: etykieta CE w formie rzędu nadrukowanego na krawędzi wyrobu lub na częściach, które nie będą widoczne po wbudowaniu.

Nie można umieścić oznakowania CE do momentu sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych, zwykle na koniec etapu produkcji.

2.3.3. Instrukcje obsługi i informacje na temat bezpieczeństwa

Producent musi sporządzić również instrukcje obsługi i informacje na temat bezpieczeństwa wymagane, do zastosowania jego wyrobu. Dokumenty te powinny towarzyszyć wyrobowi, tak aby trafiły do odbiorców.

2.3.4. Informacje dotyczące rozporządzenia REACH

Wyroby budowlane podlegają przepisom **rozporządzenia REACH^{XVI}**, które obejmuje chemikalia stosowane w UE. W związku z tym konieczne będzie spełnienie wszystkich wymagań ustanowionych w tym rozporządzeniu. Producenci wyrobów budowlanych zwykle nie są jednak zobowiązani do dostarczania kart charakterystyki, ponieważ wyrobów tych nie uznaje się za substancje ani mieszaniny zgodnie z rozporządzeniem REACH (zob. art. 31 i 33 rozporządzenia REACH). Jeżeli dany wyrób jest substancją albo mieszaniną, konieczne będzie uzyskanie dodatkowych informacji (zwykle od dostawców) i sporządzenie dokumentu (w tym w razie potrzeby karty charakterystyki) wymaganego na mocy rozporządzenia. Dokumentacja ta musi być dostarczana razem z deklaracją właściwości użytkowych od początku do końca łańcucha dostaw.

Producenci muszą dostarczyć kartę charakterystyki, gdy substancje spełniają kryteria określone w art. 31 ust. 1 rozporządzenia REACH, a producenci, importerzy i dystrybutorzy mieszanin muszą dostarczyć odbiorcy kartę charakterystyki, gdy mieszanina spełnia kryteria klasyfikacji jako preparat niebezpieczny zgodnie z **dyrektywą 1999/45/WE rozporządzeniem 2008/1272/EC^{XVII}**. Producenci, importerzy i dystrybutorzy wyrobów zawierających substancje uwzględnione na kandydackiej liście, o której mowa w rozporządzeniu REACH, w stężeniu w stężeniu wyższym niż 0,1% wag muszą dostarczyć odbiorcy wystarczające informacje umożliwiające bezpieczne stosowanie wyrobu, w tym co najmniej nazwę lub nazwy substancji.

Jeżeli potrzebne są dodatkowe informacje na temat dostarczanej dokumentacji, należy skontaktować się ze swoim dostawcą substancji lub mieszanin i sprawdzić, czy jako użytkownik tych wyrobów spełnia się wymagania rozporządzenia REACH i czy wraz z deklaracją właściwości użytkowych dostarcza się dokumentację prawną.

3. LISTA KONTROLNA PRODUCENTÓW

- 1. Określenie wyrobu budowlanego i jego możliwego zamierzonego zastosowania.
- 2. Wyszukanie wyrobu budowlanego w [wykazie europejskich norm zharmonizowanych podanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej](#).

PORADA → Należy sprawdzić również zakres normy zharmonizowanej (1.2).

W przypadku znalezienia wyrobu należy postępować zgodnie z procedurą CEN, należy przejść do pkt 3, w przypadku nieznalezienia wyrobu należy przejść do pkt 17.

- 3. Zidentyfikowanie w załączniku ZA do normy zharmonizowanej wykazu zasadniczych charakterystyk oraz systemu oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w odniesieniu do każdej z nich, jeżeli są różne (1.2.1).

PORADA → Ta sama zasadnicza charakterystyka może być w różnych systemach w zależności od zamierzonego zastosowania.

- 4. Wyszukanie przepisów krajowych w państwach członkowskich, w których zamierza się udostępniać wyrób na rynku, w celu zidentyfikowania wszelkich wymagań.

PORADA → Pytania należy kierować do punktów kontaktowych ds. wyrobów. [Wykaz punktów kontaktowych ds. wyrobów](#).

PORADA → Należy opracować własny wykaz charakterystyk, które mają być zadeklarowane.

- 5. Wykonanie zadań zgodnie z systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, o ile to wymagane zawarcie umowy z jednostką notyfikowaną (2.1.2).

PORADA → Należy znaleźć dostępne jednostki notyfikowane w [wykazie jednostek notyfikowanych na stronach internetowych NANDO](#).

- 6. Zgromadzenie w aktach wszystkich dokumentów referencyjnych (2.1.5 oraz 2.1.6):
 - wstępnego badania wyrobu zawierającego wykaz zasadniczych charakterystyk oraz wyniki oceny (wyniki badania, tabelaryczne wartości itd.);
 - udokumentowanej procedury zakładowej kontroli produkcji;
 - certyfikat lub certyfikaty od jednostki notyfikowanej lub jednostek notyfikowanych, o ile jest to wymagane;
 - w razie potrzeby odpowiedniej dokumentacji technicznej.

PORADA → Należy przechowywać te informacje w bezpiecznym, ale łatwo dostępnym miejscu.

- 7. Sporządzenie deklaracji właściwości użytkowych z uwzględnieniem dokumentów referencyjnych (2.3.1).
PORADA → Należy postępować zgodnie z instrukcjami w **rozporządzeniu delegowanym zmieniającym załącznik III**.
 - 8. Przetłumaczenie deklaracji właściwości użytkowych na języki wymagane przez państwa członkowskie, w których wyrób będzie sprzedawany.
PORADA → Należy skorzystać z różnych **wersji językowych rozporządzenia delegowanego**.
 - 9. Umieszczenie deklaracji właściwości użytkowych oraz jej tłumaczenia na swoich stronach internetowych (nieobowiązkowe).
 - 10. Sporządzenie i naniesienie oznakowania CE (2.3.2).
 - 11. Sporządzenie instrukcji obsługi i informacji na temat bezpieczeństwa wyrobu (2.3.3).
 - 12. Sprawdzenie, czy jakiegokolwiek substancje w wyrobie są objęte zakresem stosowania rozporządzenia REACH, oraz wykonanie zadań mających na celu spełnienie wymagań tego rozrządzenia (2.3.4).
PORADA → Należy zapoznać się z dalszymi informacjami na temat rozporządzenia **REACH na stronach internetowych Komisji Europejskiej**.
 - 13. Przechowywanie dokumentów referencyjnych oraz kopii deklaracji właściwości użytkowych przez dziesięć lat od momentu ostatniej sprzedaży tego rodzaju wyrobu.
 - 14. Wprowadzenie wyrobu do obrotu wraz z wymaganymi dokumentami.
 - 15. Dalsze wykonywanie zadań związanych z oceną i weryfikacją stałości właściwości użytkowych deklarowanych właściwości użytkowych (zakładowa kontrola produkcji i badanie).
 - 16. W przypadku zmiany właściwości użytkowych, surowców lub procesów produkcyjnego lub w przypadku znaczącej zmiany normy zharmonizowanej (2.2.2) powrót do pkt 5.
- PORADA** → Zasadniczo należy regularnie sprawdzać **wykaz norm zharmonizowanych podany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej** w celu weryfikacji, czy normy nie zostały zaktualizowane.
- 17. Wyszukanie wyrobu budowlanego w **wykazie europejskich dokumentów oceny (1.2.2)**.
W przypadku nieznaledzenia wyrobu nie jest możliwe oznakowanie CE od razu, ale można wnioskować o sporządzenie europejskiego dokumentu oceny.
 - 18. Złożenie do jednostki ds. oceny technicznej wniosku o europejską ocenę techniczną (1.2.2).
PORADA → Należy znaleźć dostępne jednostki ds. oceny technicznej w **wykazie jednostek ds. oceny technicznej na stronach internetowych NANDO**.
 - 19. Po wydaniu europejskiej oceny technicznej wykonanie pozostałych zadań, o ile to wymagane zwarcie umowy z jednostką notyfikowaną lub jednostkami notyfikowanymi (2.1.2).
PORADA → Należy znaleźć dostępne jednostki notyfikowane w **wykazie jednostek notyfikowanych na stronach internetowych NANDO**.

- 20. Zgromadzenie w aktach wszystkich dokumentów referencyjnych (2.1.5 oraz 2.1.6):
 - wstępnego badania wyrobu zawierającego wykaz zasadniczych charakterystyk oraz wyniki oceny (wyniki badania, tabelaryczne wartości itd.);
 - udokumentowanej procedury zakładowej kontroli produkcji;
 - certyfikat lub certyfikaty od jednostki notyfikowanej lub jednostek notyfikowanych, o ile jest to wymagane;
 - europejskiej oceny technicznej (tylko w przypadku procedury EOTA);
 - w razie potrzeby odpowiedniej dokumentacji technicznej.

PORADA

Należy przechowywać te informacje w bezpiecznym, ale łatwo dostępnym miejscu.

- 21. Sporządzenie deklaracji właściwości użytkowych z uwzględnieniem dokumentów referencyjnych (2.3.1).

PORADA

Należy zastosować wzór z rozporządzenia delegowanego zmieniającego załącznik III.

- 22. Przetłumaczenie deklaracji właściwości użytkowych na języki wymagane przez państwa członkowskie, w których wyrób będzie sprzedawany.

PORADA

Należy skorzystać z różnych wersji językowych rozporządzenia delegowanego.

- 23. Umieszczenie deklaracji właściwości użytkowych na swoich stronach internetowych (nieobowiązkowe).
- 24. Sporządzenie i naniesienie oznakowania CE (2.3.2).
- 25. Sporządzenie instrukcji obsługi i informacji na temat bezpieczeństwa wyrobu (2.3.3).
- 26. Sprawdzenie, czy wyrób jest objęty zakresem rozporządzenia REACH, oraz wykonanie zadań mających na celu spełnienie wymagań tego rozporządzenia (2.3.4).

PORADA

Należy zapoznać się z dalszymi informacjami na temat rozporządzenia REACH na stronach internetowych Komisji Europejskiej.

- 27. Przechowywanie dokumentów referencyjnych oraz kopii deklaracji właściwości użytkowych przez dziesięć lat od momentu ostatniej sprzedaży tego wyrobu.
- 28. Wprowadzenie wyrobu do obrotu wraz z wymaganymi dokumentami.
- 29. Dalsze wykonywanie zadań związanych z oceną i weryfikacją stałości właściwości użytkowych deklarowanych właściwości użytkowych (zakładowa kontrola produkcji i badanie).
- 30. W przypadku zmiany właściwości użytkowych, surowców lub procesów produkcyjnych lub w przypadku znaczącej zmiany normy zharmonizowanej (2.2.2) powrót do pkt 18.

PORADA

Europejskie oceny techniczne nie mają okresu ważności.

LINKI I SKRÓTY

CPR – rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych

Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych

- I Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej (Dz.U. UE)
- II Wyszukiwarka CEN
- III EOTA – Europejska Organizacja Aprobac Technicznych
- IV NANDO – system IT – Organizacje Notyfikowane i Wyznaczone w ramach Nowego Podejścia
- V Wykaz europejskich dokumentów oceny
- VI Publikacje znajdujące się na stronach internetowych EOTA
- VII Wykaz jednostek ds. oceny technicznej
- VIII Wykaz krajowych organów normalizacyjnych Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu
- IX CEN – Europejski Komitet Normalizacyjny
- X Publikacje na stronach internetowych EOTA
- XI Wykaz jednostek notyfikowanych

LINKI I SKRÓTY

- XII Przykładowa decyzja Komisji mająca zastosowanie do blach stalowych:
- XIII Rozporządzenie delegowane zmieniające załącznik III do rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych
- XIV Rozporządzenie delegowane zmieniające załącznik III do rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych
- XV Oznakowanie CE
- XVI Rozporządzenie REACH (w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów)
- XVII Dyrektywa 1999/45/WE w sprawie klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych